CULORILE

Spectrul culorilor

În funcție de aplicație si mediu culorile primare pot fi cele dintr-una din următoarele categorii:

- RGB (Red / Green /Blue)
- CMY (Cyan / Magenta / Yellow)
- YRB (Yellow / Red / Blue)

Galben

Galben pur în natură este foarte greu de găsit – excepție florile.

Galbenul este culoarea cea mai strălucitoare; atrage atenția (semnele de avertizare sunt în general realizate pe fond galben).

Este o culoare asociată în general cu fericirea.

Roşu

Rosul este o culoare intensă. Acest lucru iese in evidență mai ales pe un fond negru. Este o culoare universală pentru a marca situațiile care necesită atenționare.

Albastru

Cerul este albastru, apa în general este percepută albastră (culoarea rezultă din reflectarea cerului

Este culoarea care ne definește planeta ("Planeta Albastră") In general exprimă o stare de odihnă si pasivitate.

Portocaliu/Oranj (Roșu+Galben)

Culorile secundare au asociate mai multe tonalități. Este o culoare ce oferă căldură.

Verde (Galben+Albastru)

Culoare cu multe tonalități. Este culoarea vegetației și apare astfel predominantă in multe fotografii care implică peisaje.

Violet (Roşu+Albastru)

Nu este o culoare ușor de găsit în natură (cu excepția florilor) Este o culoare asociată tradițional cu noblețea si inspiră un sentiment de eleganță si căldură.

Culori complementare/necomplementare

După componenta spectrală culorile pot fi:

- complementare
- necomplementare.

Complementare sunt culorile care prin amestecul optic redau lumina alba. Aceste culori complementare formează game bine definite culoare care se caracterizează prin **armonie si echilibru.**

Culorile **necomplementare** sunt toate celelalte perechi de terțete sau de culori care luate împreună nu dau niciodată lumina albă.

Două culori opuse pot da o senzație de **echilibru** atunci când apar împreună.

Armonie

Culorile armonice sunt cele plasate pe cercul de culori in vârfurile unui triunghi isoscel cu centrul pe cerc.

2 din cele 3 culori sunt la distanță de 1 zonă de culoare, iar cea de a treia este pe vârful opus.

Contrast cromatic

Cel mai frust dintre toate contrastele cromatice este contrastul culorilor in sine. Acesta este descris ca asocierea a **minimum trei culori pure**, mediate in general de alb.

Medierea este posibil să se realizeze uneori si prin negru sau gri.

Cu cat culorile utilizate sunt mai pure si mai apropiate de cele 3 culori primare, (roșu, galben, albastru) cu atât contrastul este mai clar diferențiat.

Contrastul închis-deschis sau valoric

Contrastul închis-deschis apare intre o culoare luminoasa si o alta culoare întunecata, este opoziția dintre lumina si umbra, dintre părți întunecate si părți luminate. Contrastul reprezintă opoziția rezultata din alăturarea unor culori de tonuri diferite sau a tonurilor diferite ale aceleiași culori (monocromie).

Contrastul închis-deschis, numit si clar-obscur, este cel mai simplu dintre toate contrastele. Acest contrast poate fi observat in același timp si cu alte contraste. Contrastul închis-deschis este un contrast valoric. In general intre oricare doua culori se stabilește si un contrast închis-deschis (valoric).

Contrastul culorilor in sine

Contrastul culorilor in sine se realizează intre mai multe culori pure. Cu cat culorile folosite sunt mai pure si mai apropiate de culorile principale (roșu, galben, albastru) cu atât contrastul este mai evident. Forța contrastului in sine se reduce pe măsura ce culorile utilizate se îndepărtează de culori primare.

Contrastul cald-rece sau caloric

Unul dintre cele mai simple contraste este reprezentat de contrastul cald-rece. Atunci când asociem o culoare calda cu una rece rezulta contrastul de cald-rece sau caloric. Culorile calde sunt galbenul, oranjul si rosul iar culorile reci sunt verdele, albastrul si violetul. Fiecare pereche de complementare prezintă si un contrast cald-rece: oranj – albastru, galben – violet, roșu – verde.

Contrastul cantitativ

Contrastul cantitativ este reprezentat de diferența de întindere in suprafața cat si de strălucire si luminozitate dintre doua sau mai multe pete de culoare. Acest contrast este legat de contrastul de calitate. In cantitățile potrivite oricare dintre culori pot fi armonizate.

Contrastul de calitate (calitativ)

Contrastul de calitate se refera la gradul de puritate al culorilor (in termeni de specialitate – saturația culorilor). O culoare cu cat virează mai mult către alb sau negru cu atât este mai desaturată. Cu cat o culoare este mai intensa cu atât este mai saturata.

Contrastul complementarelor

Contrastul complementarelor implica contrastul din cadrul unei perechi de complementare. Acestea sunt: oranj-albastru, galben-violet, rosu-verde. Fiecare dintre perechile de culori complementare conține o culoare calda si una rece, o culoare închisa si una deschisa (cu excepția perechii rosu-verde care au valori egale). Fiecare pereche conține o culoare principala si una secundara.

Contrastul simultan

Contrastul simultan al culorilor este cel mai subtil si mai complex. Contrastul simultan are loc numai in ochii privitorului. Acest efect optic se refera la faptul ca, prin alăturare, culorile se influențează reciproc. Contrastul simultan este proprietatea unei culori de a vira tonurile neutre cu care vine in contact către complementara sa. Cu cat este mai pura culoarea cu atât acest efect este mai puternic. Nu sunt influențate numai tonurile neutre, ci si culorile mai puțin pure, făcându-le sa ne apară mai reci sau mai calde in funcție de opusul lor.